

[Helle Degn]

stå, at de mennesker, der er blevet bragt i denne situation over en nat, er lige så frustrerede som andre, der er ofre i dette forlig.

Vi forstår de i denne debat mindre omtalte seminariers frustration, Herning, Kolding og Tønder, som selvfølgelig også kunne bidrage til den uddannelsesindsats, som 1990'erne kræver, på deres gode måde. Undervisningsministeren og hr. Kirkegaard har stædigt påstået, at Socialdemokratiet har villet sælge Herning, Kolding og Tønder Seminarium. Nej, de har – som det også står beskrevet – deres plads i den plan, som Socialdemokratiet har foreslået regeringen at vi udarbejdede i fællesskab inden årets udgang.

Seminarierne er en unik institution i Danmark. Andre lande har akademiseret deres læreruddannelse, Danmark har valgt den grundtvigske folkemodell til at løse den udfordring, der ligger i børneskoleundervisningen, og lærerne løser den opgave flot.

I 1990'erne er uddannelsesudfordringen det almene og faglige uddannelsesløft af den million danskere, som har 7. klasse som uddannelsesbaggrund til at klare sig i 1990'ernes samfund. Seminariepolitikken går efter Socialdemokratiets opfattelse ud på at uddanne til folkeskolen, men også til den almene voksenuddannelse, som vi ser det afprøvet på flere af landets seminarier i disse år. Jeg vil blot nævne det arbejde, som meget foregangsrigt er foregået på Marselisborg og Blaagaard Seminarier.

Læreruddannelsesudvalget var der desværre ikke tid til at vente på – det beklager vi – for her var der måske også et godt bud at tage med på vejen, når man skal planlægge den fremtidige læreruddannelses opgaver og løsninger af den.

Jeg vil gerne slå fast, at forslaget har afsløret en betydelig usikkerhed om grundlovens § 73, stk. 2, og om de ekspropriative elementer. Justitsministeriets manglende argumentation om, hvilke rettigheder eller goder der er beskyttet af grundlovens § 73, og hvilke indgreb beskyttelsen angår, er yderst betænkelig og beklagelig, især i betragtning af den frygt, der nu spredes om selvejende institutioners legale rettigheder, især i en tid, hvor regeringen påtænker et større angreb og nedlæggelser af private og offentlige institutioner.

Socialdemokratiet vil opfordre statsministeren til grundigt og nøje at give sig tid til at overveje de retlige konsekvenser, en stadfæstelse af

dette forpjukskede forslag medfører. Seminarieforslaget er lige så forpjuksket som det renteaftiftskaos, regeringen har skabt, som det TV 2-kaos, regeringen har skabt, som skattelettelssnakken, som regeringen har skabt, og rækken kunne desværre fortsættes. Det er en højst ustabil regering baseret på et svagt parlamentarisk grundlag, som alene forsøger at dokumentere sin handlekraft, og desværre er det gået ud over Danmarks seminarier. Det vil Socialdemokratiet dybt beklage.

Lissa Mathiasen (S):

Undervisningsministeren har i denne sag vist trang til og behov for at træffe hurtige beslutninger. Seminarier på stribe er blevet fældet. Jeg er ikke sikker på, at ministeren ikke meget gerne ville have, at vi endda opfattede det som værende udtryk for, at han er en person ikke blot med handlekraft, men også med mandsmod.

Alligevel må vi konstatere, at modet svigtede, i hvert fald når det gælder et enkelt punkt, nemlig spørgsmålet om Marselisborg og Aarhus seminarier. Først ville man nedlægge Marselisborg Seminarium og sammenlægge det med Aarhus Seminarium i sidstnævntes bygninger, men beslutningen blev taget af bordet, og hvorfor nu det, hr. minister?

Jeg vil godt spørge, hvad årsagen egentlig var til den beslutning. Havde ministeren forlods – altså det vil sige allerede i starten af december, i hvert fald inden den 12. december – undersøgt eventuelle juridiske og økonomiske problemer, som kunne være forbundet med at lukke Marselisborg, og var ministeren vidende om eventuelle forpligtelser, der kunne få betydning i forhold til lukningen af Marselisborg – de to spørgsmål håber jeg vi kan få besvaret i dag – eller var det derfor, at beslutningerne blev ændret? Fik ministeren klamme fødder, fandt han sagen for vanskelig – og måske endda for varm – og derfor besluttede nu, at de to seminarier med vold og magt skal reduceres til ét, uanset den rolle de to seminarier ellers kunne spille i dækningen af fremtidens uddannelsesbehov? I hvert fald må vi konstatere i tillægsbetænkningen, at man opgiver at finde den endelige løsning. Det hele dækkes med et slør om hensynet til pædagogiske og bygningsmæssige overvejelser, som ikke virker særlig troværdige.